

Отъ сложения аористъ на нѣкои грѣцки глаголи:

калесвамъ, фтасвамъ, сидиросвамъ, харосвамъ, харесвамъ, сарандисвамъ (излежавамъ 40 дена като лихуса — родилка), скопосвамъ, праксвамъ, придепсвамъ, прокопсвамъ,

Следи отъ пребиванието на Сливенци въ Ромѣния отъ 1830 г. насамъ:

пунгия (или турското кесия) отъ *pungâ* — портмоне, отгдето и пунгашъ, джебчия (*pungâs*); къпацина, глава (като го халосахъ по къпацината) отъ *sârêtina*; кокона (елегантна жена; ще е отъ грѣцки производъ, но преминало презъ ромѣнитѣ: общо или съ *икона* или *kokivos* — червено); *болта*, праматарница.

Черти отъ Сливенския говоръ при бавене деца.

Кѣхъ — пѣри, огнь; *кѣци* — седни; *попай* — яжъ; *папо* — хлѣбъ; *нанкай*, *нанни* — спи! *оппай* — стани; *бумъ* — ще паднешъ; *чишъ* — по нужда; *акано* — мръсно; *жж* — недей; *джиджи* — играчка; *дзъръ* — дразнене; *коко* — яйце, орѣхъ; *кунка* — ржка; *дзакъ* — гледай; *гѣнчи* — пари (отъ мангърчи?); *бау* — куче; *бути* — не пипай, по-общо — *пуси*; *пипи* — кокошка, птиче; *пуси* — пустни, остави; *мунка* — крава; *бейчи* — агне; *бейка* — овца; *писи* — котка; *чичо* — мжжъ; *леля* — жена, *тюттю* — нѣма, свърши се.

Бавене съ плещене ржцетѣ на детето една съ друга:

Пети, пети кунки,
дала мама папу,
тати дал паричка
купяло халвичка,
туряло я в'количка,
изяло я мишчито, —
(Колю) му папалъ куйручито.

Защипване ржцетѣ едни връхъ други:

Пиу, пиу, Ганке,
Кждя ходи, вранке?
— У баба на гости.
Ко ти даде баба?
— Във сандъчи копчи,
На края бобчи — фъррръ!

Ловятъ имъ крачката и последователно ги дигатъ и слагатъ съ думитѣ:

Хайде качо (крачо) за уда —
Тозъ рекъл: ти иди!
Онзи рекъл: ти иди!
тек, тек, тек, тек —
и двечкитѣ отишли. . . .